

692
19042005

Biroul permanent al Senatului
Bp 45 27.04.2005

**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU**

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată (Bp. nr. 45/2005).*

I. Principalele reglementări

În Expunerea de motive care însوtește propunerea legislativă se arată că prin această inițiativă legislativă se urmărește "includerea deciziilor emise de primul-ministru în categoria actelor care se elaborează și se adoptă potrivit dispozițiilor Legii nr. 24/2000."

Se susține, de asemenea, că republicarea actelor normative ar trebui să aibă ca temei o dispoziție legală imperativă cu caracter general, nu să

depindă de "existența dispoziției exprese privind republicarea în actul de modificare sau de completare."

II. Observații și propuneri

1. Art. 3 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, prevede că "*Normele de tehnică legislativă se aplică, în mod corespunzător, și la elaborarea și adoptarea proiectelor de ordine, instrucțiuni și de alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate, precum și la elaborarea și adoptarea actelor cu caracter normativ emise de autoritățile administrației publice locale*".

Prin sintagma "*proiectelor dealte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate*", legiuitorul a dorit includerea tuturor actelor normative la elaborarea cărora sunt obligatorii normele de tehnică legislativă, și nu numai a ordinelor sau a instrucțiunilor emise de astfel de organe.

De altfel, și în alin. (1) al art. 3 din Legea nr. 24/2000, legiuitorul a prevăzut obligativitatea respectării normelor de tehnică legislativă nu numai la elaborarea legilor,ordonanțelor, hotărârilor Guvernului, propunerilor legislative aparținând deputaților, senatorilor sau cetățenilor, ci și a actelor normative ale celorlalte autorități cu asemenea atribuții.

În acest sens, subliniem că, în întreg cuprinsul Legii nr. 24/2000 se întâlnesc expresii ca "*legislație*", "*în forma juridică adecvată pentru fiecare act normativ*", "*celelealte categorii de acte normative*", fără să existe o individualizare expresă pentru fiecare categorie de act normativ.

Totodată, în exercitarea atribuțiilor sale, Guvernul adoptă pe baza și în vederea executării legilor, acte normative de reglementare a relațiilor în diverse domenii de activitate, precum și acte cu caracter individual, prin care aplică direct dispozițiile legale la diferite cazuri concrete.

Conform art. 107 alin. (1) din Constituția României "*Primul - ministru conduce Guvernul*", iar potrivit art. 19 din *Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului și a ministerelor*, cu modificările și completările ulterioare, "*în îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin Primul - ministru emite decizii, în condițiile legii*".

Pe de altă parte, prefectul reprezintă o autoritate publică, o instituție care reprezintă Guvernul pe plan local și conduce serviciile publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte autorități centrale ale administrației publice. Faptul că prefectul este o autoritate a administrației publice locale rezultă chiar din cuprinsul Constituției (art. 123), prin includerea acestuia în Capitolul 5 Secțiunea a 2-a - Administrația publică locală.

În exercitarea atribuțiilor, prefectul emite acte administrative de autoritate, numite ordine, care pot avea uneori caracter normativ. Or, un act administrativ de autoritate nu poate fi emis de un subiect care nu ar avea calitatea de autoritate a administrației publice, care nu ar fi, deci, investit cu putere publică.

Având în vedere cele prezentate considerăm că nu este necesară menționarea expresă, în cuprinsul **art. 3 alin. (2)** din Legea nr. 24/2000 a "*deciziilor emise de Primul-ministru*", în categoria actelor normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate, sau a "*prefectului*", în categoria organelor autorității administrației publice locale.

Pentru aceleași motive arătate la punctul 1, considerăm că nu este necesară nici modificarea și completarea **art. 10 alin. (1), art. 75, art. 76** din cuprinsul Legii nr. 24/2000.

2. Potrivit noului text al **art. 10 alin. (1)** propus la **art. I punctul 2**, în vederea intrării în vigoare a actelor normative emise de prefecti, se prevede că acestea trebuie publicate în Monitorul Oficial al României.

Mentionăm că această dispoziție intră în conflict cu prevederile art. 5 alin. (1) lit. c) din *Ordonanța Guvernului nr. 75/2003 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unităților administrativ-teritoriale*, aprobată prin Legea nr. 534/2003, potrivit cărora în *Monitorul Oficial al județului și al municipiului București se publică ordinele cu caracter normativ ale prefectului*.

De altfel, această prevedere este întărิตă și de dispozițiile art. 28 alin. (2) din *Hotărârea Guvernului nr. 50/2005 privind aprobarea Regulamentului privind procedurile, la nivelul Guvernului, privind elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de acte normative spre adoptare*, care stipulează că "*prefecții vor dispune publicarea ordinelor emise în monitoarele oficiale ale județelor sau al municipiului București, potrivit reglementările în vigoare.*"

Considerăm că este logic ca ordinele prefectilor să se publice în acest monitor oficial și nu în Monitorul Oficial al României, întrucât ele reglementează doar probleme de interes local și sunt aduse, astfel, mai ușor și mai operativ la cunoștința persoanelor fizice și juridice din unitățile administrativ-teritoriale.

3. În ceea ce privește *instituirea obligativității republicării actului normativ modificat/completat*, subliniem următoarele:

Art. 68 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 prevede că "*Actul normativ modificat sau completat în mod substanțial se republică având la bază dispoziția cuprinsă în actul de modificare, respectiv de completare.*"

După cum se observă, prin utilizarea expresiei "se republică" (ci nu a celei "se poate republica"), legiutorul a instituit o normă cu caracter imperativ, excludând orice echivoc al unei posibile republicări ca urmare a modificărilor sau a completărilor ce se aduc unui act normativ.

De altfel, verbul *a (se) republica* a fost folosit la timpul prezent, iar potrivit art. 36 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 "*în redactarea actului normativ, de regulă, verbele se utilizează la timpul prezent, forma afirmativă, pentru a se accentua caracterul imperativ al dispoziției respective.*"

4. Art. 13 alin. (2) din Legea nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României (publicată în Monitorul Oficial al României nr. 423 din 10 noiembrie 1998) prevede, în ceea ce privește republicarea actelor normative, că "*data republicării poate fi concomitentă cu data publicării actului normativ de modificare și/sau completare ori, în cazuri deosebite, ulterioră acesteia.*"

Menționăm, totodată, că prevederile **art. 68 alin. (3)** din Legea nr. 24/2000 sunt în concordanță cu dispozițiile art. 9 alin. (1) din Ordinul nr. 6/1999 privind procedura publicării, republicării și rectificării actelor în Monitorul Oficial al României, care dispun: "*În procesul de republicare emitenții actelor de modificare și/sau de completare sunt obligați să elaboreze și să transmită secretarului general al Camerei Deputaților forma republicată a actului original, în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării actului de modificare și/sau de completare. Prin act original, în sensul prezentului ordin, se înțelege actul normativ asupra căruia s-au produs modificări și/sau completări și care urmează a fi republicat.*"

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, Guvernul nu susține adoptarea propunerii legislative.

**Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU
Președintele Senatului**